

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. október 18.
(vasárnap)**

Horváth Géza

VIGYÁZAT, HAMISÍTJÁK!

Énekek: 685, 231

Alapige: 2Kor 2,17

Imádkozzunk!

Hálásan köszönjük, Édesatyánk, hogy előtted borulhatunk le, előtted hajthatjuk meg fejünket és alázhatjuk meg magunkat. Az előbb énekünkben azt kértük, hogy ne szóljon igéd hiába, de legelőször is hadd könyörögjünk azért, hogy szóljon a te igéd, mert ha nem szólsz hozzánk, Urunk, akkor olyanok vagyunk, mint a halottak. A te igéd a megelevenítő, drága evangélium, amely életre hoz bennünket a halálból és világosságra a sötétségből.

Hadd köszönjük meg neked, hogy a te igédet adtad nekünk, amelyben kijelentted önmagadat, és rajta keresztül megismerhetünk téged valóságosan. Köszönjük neked, Urunk, hogy a te igéd vidámságot és szívbeli örömet szerez nekünk. Engedd, hogy így valljuk mi is! Köszönjük, hogyha naponta élhetünk az igével, és áldunk azért, mert a gyülekezet közösségébe gyűjtesz bennünket, hogy így, együtt is halljuk az ígét, közösen vegyük el a te üzenetedet.

Kérünk téged, Urunk, nagy alázattal és szent lelkülettel, hogy igehirdetőt és igehallgatókat egyaránt te tarts a kezekben, és hogy aki hirdeti és hallja az ígét, adja neked szívét! Köszönjük, Urunk, hogy az ige által beszélsz velünk, hogy amik megírtak, azok a mi tanulságunkra írtak meg. Ezért kérünk, hogy most taníts bennünket, mert megvalljuk, hogy sokszor taníthatatlanok, vezethetetlenek vagyunk. Kérünk, hogy törd le a mi akaratunkat, önzésünket, gőgösségünket, és engedd, hogy levetett saruval álljunk meg most is, és csodálkozzunk bele a te igéd igazságába, mert a te igéd igazság. Ezzel az igével szentelj meg bennünket!

Ámen.

Igehirdetés

Az ígét a Korinthusiakhoz írt 2. levél 2. fejezetének a 17. verséből olvasom: „Mert nem vagyunk olyanok, mint sokan, akik meghamisítják Isten igéjét, hanem tisztán, mintegy Istenből szólunk Isten előtt, Krisztusban.”

VIGYÁZAT, HAMISÍTJÁK!

Körülbelül huszonöt évvel ezelőtt történhetett, amikor az egyik szabolcsi faluban evangelizáltam, hogy egyik este, istentisztelet előtt beszaladt egy kislány a lelkészi hivatalba, és azt kérte a tiszteletes nénitől, hogy hadd telefonáljon. Abban az időben egy-egy faluban néhány telefon volt összesen, és mivel a parókián volt, a tiszteletes néni a kislánynak meg is engedte, hogy telefonáljon, de kíváncsi volt, hogy hova akar telefonálni. „Ó, hát, Pestre, a nagybanira!” „Hát miért akarsz telefonálni te a nagybanira?” Azt mondja a kislány: „azért, hogy megkérdezzem, mikor vihetjük a paprikát.” Mivel a tiszteletes néni ismerte az egész falut, ezért azt mondta: „földetek sincs, hát honnan lenne paprikátok?” A kislány azt válaszolta: „földünk nincsen, de paprikánk van, édesapám ott lapátolja a garázsban!”

Néhány nappal később hallottam a hírekben, hogy ebben a faluban lebukott egy paprikahamisító társaság. Ha emlékszünk rá, abban az időben nagyon sokat foglalkozott a média a különféle hamisításokkal. Azzal szembesülünk, hogy magát az igét is hamisítják – Pál apostol tanítása szerint. A 2. Korinthusi levélben kétszer is előfordul, a 2. és a 4. fejezetben is beszél az apostol azokról, akik ráadásul nem kevesen vannak. Így mondja: nem vagyunk olyanok, mint *sokan*, akik meghamisítják az Isten igéjét. Tehát, úgy látszik, abban az időben is sokan foglalkoztak az igehamisítással, mint ahogy ma is nagyon sokan foglalkoznak azzal, hogy az Isten igéjét meghamisítják.

Így a reformáció ünnepéhez közeledve foglalkoznunk kell ezzel, hiszen a reformáció sem volt egyéb, mint a meghamisított ige felismerése, leleplezése és visszaalakítása az eredetire. A reformáció tulajdonképpen abban állt, hogy felismerte a meghamisított igét, ezt leleplezte, nyíltan felvállalta és azt mondta: ha birtokunkban van a valódi, akkor miért foglalkozunk a hamisítottal? Pál azt képviseli, hogy nem hamisítjuk meg az Isten igéjét. Hát most mondhatnák a testvérek, amit nekem is egy fiatal mondott egyszer: Géza bácsi, mindenki a Bibliával, meg a kereszttel jön! Mindenki azt tolja maga előtt! És valóban lehet, hogy minden felekezet vagy minden vallási társaság, amely a Bibliát kézbe veszi, esetleg joggal mondhatja, hogy nála van az igaz ige, és nem ők hamisítják meg, hanem mi hamisítjuk meg.

Erről is beszél az Isten igéje, és eligazít bennünket. A Cselekedetek könyvében a béreabeliek, ahol Pál apostol prédikált, amikor hallották az igét, utánajártak, hogy csakugyan úgy vannak-e ezek. Kedves testvérek, ez mindannyiunk előtt járható út. Ez egy nyitott ajtó előttünk; mi is utánajárhatunk, és utána is kell járnunk, hogy csakugyan úgy vannak-e ezek! Olyan ez, mint amikor fizetünk a pénztárban. A pénztáros nemcsak a húszezrest, de az ezrest is betette a fény alá, és megnézte, hogy az valódi-e.

Igen, ez a feladatunk, és erre biztat bennünket maga az ige: kutassátok az írásokat! Az nem volt érv a béreabeliek előtt, hogy „Pál ezt mondta”, mint ahogy most sem lehet érv az, hogy XY ezt mondja. Bennünket nem az érdekel, hogy XY mit mondott, hanem az, hogy mit mond a Biblia! Megegyezik-e az a Szentírással? Ha megegyezik, akkor elfogadjuk, de nem azért, mert ő mondta, hanem azért, mert Isten így jelentette ki az igében.

Egy kicsit hadd szóljak először arról, hogy miért hamisítják meg az Isten igéjét! Ez a szó, ami itt szerepel a Bibliában, nemcsak azt jelenti, hogy hamisítani, sőt, elsősorban nem azt jelenti, hanem úgy fordítja az újabb fordítás, hogy „nyerész-

kedni”, „üzletelni”. Tehát, úgy is fordíthatjuk, hogy „mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik nyereszkednek az igével” vagy „üzletelnek az igével”. Kérdezhetné valaki, hogy még ez is nyereszkedés tárgya lesz? Még ebből is lehet úgymond pénzt csinálni? Hogyne lehetne! Persze, hogy lehet! Tulajdonképpen, minden hamisító nyereszkedni, üzletelni szeretne. Isten, amikor az élő igét adja elénk, akkor ő nem nyereszkedni akar, hanem bennünket akar megnyerni.

Ez a különbség, ahogy Pál apostol fogalmazza az egyik helyen, az egyik gyülekezetre nézve, amikor azt mondja, hogy „nem azt keresem, ami a tietek” – tehát, nem nyereszkedni akarok – „hanem titeket magatokat kereslek.” Vagyis, meg akarlak titeket nyerni Krisztusnak. Isten szándéka az igével mindig ez volt, és ma is ez: megnyerni Krisztusnak. A hamisítók a hamisított igével pedig nyereszkedni akarnak a saját maguk hasznára és a saját maguk boldogulására. Az igehamisítók azt keresik, ami nekik nyereséges, azért, mert így magukhoz kapcsolnak embereket, aminek van következménye.

Mit kell ehhez tenni az igehamisítóknak? A Bibliából keressük a választ, testvéreim! Az első, amiről szeretnék szólni, hogy ehhez a hamisítóknak azt kell hirdetni, amit az emberek hallani szeretnének. Isten pedig, amikor az ő igéjét helyezi a szívünkre, akkor azt hirdetteti, amit hallanunk kell. Ugye milyen nagy különbség, hogy mi az, amit hallani szeretnék, vagy mi az, amit hallanom kell? Amit hallanom kell, az az igazság. Amit hallani szeretnék, az legfeljebb féligazság vagy abszolút nincs benne az igazság.

Persze, amikor az ember ott van egy orvosnál, akkor azt szeretné hallani, hogy: teljesen jól vagy, egészséges vagy, nincs semmi baj! De más az, hogy mit kell hallani, ami a tény, és lehet, hogy az orvosnak meg kell mondania: önnél nagy a baj, és jöjjön a terápia! Az nagyon jó üzlet, testvéreim, amikor az ember azt hallja, amit hallani akar! Ezért mondja az ige a Timótheushoz írt levélben, hogy viszket a füllük, ezért keresnek maguknak tanítókat. Tudniillik, abban a korban is oda mentek, ahol azt hallották, amit hallani akartak. Amikor Isten gyülekezete egybegyűlt, akkor pedig az apostoli tanítást hallották, amit hallaniuk kellett, és mindegy, hogy tetszett vagy nem tetszett, legfeljebb azt mondták: kemény beszéd ez, kicsoda hallgathatja ezeket! Lehet, hogy alig maradtak, amikor ez a kemény beszéd elhangzott.

Az üzleti életben egy kereskedőnek a vevők érdekeit kell vagy lehet nézni. Például aki termékek gyártásával foglalkozik, azt gyártja, amire kereslet van. Emlékszem, gyerekkoromban falun, mindenki azt vetette, aminek úgy hírlett, hogy jövőre nagy ára lesz. Amikor elterjedt, hogy a fokhagymának lesz nagy ára, mindenki fokhagymát ültetett. Utána kiderült, hogy annyi volt, hogy Dunát lehetett vele rekeszteni. Lement az ára, nem kellett senkinek.

Ugyanez a helyzet az ige tekintetében. Pál apostol nem arra hivatott, hogy kiszolgálja közönségét, hallgatóságát, hanem azt szolgálja, aki őt megfogadta, aki őt rabul ejtette, akinek a kegyelmét és golgotai váltságahalálát ő megismerte, és aki által lett az, aki lett. Azt mondja Pál: én Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok, és Isten hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló. Ő rabja lett Krisztusnak, és rabja lett az igének. Ezért ő semmiképpen nem tartozhatott az igehamisítók közé, mert azt mondja: nem a hallgatók fontosak, hanem a küldő. Nem azok fontosak elsősorban, akikhez szól, hanem aki szól. Ezt úgy fejezi ki az igében, hogy „Isten

VIGYÁZAT, HAMISÍTJÁK!

által szólunk, Isten előtt”. Nem fogja az ígét megváltoztatni, mert Istenünk ígését nem lehet megváltoztatni. Nem lehet a korszellemhez igazítani, egy-egy kornak az elvárásához formálni, hanem, mivel Isten ígéje örök, azt kell kutatni és keresni, hogy mit akar Isten kijelenteni benne.

Aztán, a második, hogy miért hamisítják meg az Isten ígését: nemcsak azért, mert nyerészkedni akarnak, hanem azért, mert nincs birtokukban az eredeti. Itt meg arra figyeljünk, testvéreim, milyen csodálatos, az apostol arról tesz bizonyosságot más igékben, hogy ő azért nem hamisítja meg az Isten ígését, mert nincs rá szüksége! Miért? Azért, mert nála van az eredeti. Ezért neki nincs is szüksége arra, hogy az Isten ígését meghamisítsa.

Miért van nála az eredeti? Azért, mert az egyik helyen azt mondja: Isten ránk bízta a békéltetés evangéliumának szolgálatát. A Tituszhoz írt levélben azt mondja: én erre kaptam megbízást. Isten odaadta neki az evangéliumot, az ígét. Az Ószövetségben a hamis próféták prófétáltak ugyan, de azért voltak hamisak, mert az Úr nem küldte őket. Isten azt mondta: nem küldtem őket, nem adtam nekik ígét, nem hatalmaztam fel őket! Ha egy postásnak nem adják oda a levelet, akkor nincs, amit kézbesítsen. De Pál apostol boldogan mondja: ezt az ígét Isten rám bízta kézbesítésre. Neki azt kell átadnia, amit úgy kapott.

Pál erről is bizonyosságot tesz, hogy azt adja át, amit ő is úgy kapott, az ige üzenetét. A 119. Zsoltárban tíz helyen beszél a zsoltáros a következőről: „Emlékezzél meg a te szolgádnak adott ígédről.” Vagyis, azt az ígét, amiben ő gyönyörködik, amiről éjjel-nappal gondolkodik, azt ő kapta. „Szolgádnak adott ígédről emlékezz meg!” Aki az igaz ígét képviselte, az nem volt népszerű. Gondoljatok Jeremiásra, Ézsaiásra vagy Illésre! Nem voltak népszerűek; de az a jó, hogy ha valaki az ígéhez ragaszkodik, akkor nem is keresi a népszerűséget. Nem népszerű, hanem igeszerű akar lenni, és az ígéhez akar ragaszkodni. Teljesen mindegy, hogy hallja valaki vagy nem, ő elmondja, amit az Úr rábízott. A meghamisított ígét jobban el lehet adni. A hamisítvány mindig olcsóbb, mint az eredeti. Így lesz a drága evangéliumból olcsó örömhír.

Harmadik: miért hamisítják Isten ígését? Azért, mert nem vállalták fel hirdetése következményét, vagyis a botrányt. Pál prédikált, és azt mondta, hogy Isten ígéje a görögöknek bolondság, a zsidóknak meg botránkozás. Képzeljétek el, hogy nincs nagy tapsvihár, nincs nagy éljenzés, hanem az egyik azt mondja: nekünk ez botránkozás! A másik azt mondja: bolondság! De mit vall Pál? Azt, hogy „nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje”. Nem vállalják fel azért, mert, ahogy egy igehirdető fogalmazott: megütközik velünk az evangélium. Isten ígéje, amelynek ereje van – a görög szó azt jelenti, „dünamisz”-a van, az megütközik velünk. Az berobban az életünkbe és szétfeszíti azt, amit ott szét kell feszíteni.

Azt mondja két helyen, az Ezékiel 3. fejezetében és a Jelenések 10. fejezetében az ige: olyan lesz a szádban, mint a méz, de a gyomrod megkeseríti. Nemrég a bibliaórán egy testvérünk mondta, hogy amikor ő egy ígét először hallott, olyan volt, mintha pofon ütötték volna, de azután szabadító igévé lett neki. Ezzel találkozunk, mert Isten ígésének van ereje. Azért, mert Isten ígéje, az evangélium, „Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére”. Első pünkösdkor a férfiak, amikor a Szentlélek kitöltetett, szívükben megkeseredtek. Amikor Péter prédikált, mint-

ha szíven találták volna őket. S minek a hatása volt ez? Az igének. Ez nemcsak a Lélek hatása volt, hanem az igéé is.

Az igehamisítók nem vállalják fel az ige botrányát, az ütközést. Éppen ezért azt mondják, ami tetszetős, ami az emberi észnek felfogható, vagy ami belefér a mi gondolkodásunkba. De nem azt mondja nekünk Isten igéje, hogy a hit azt jelenti, hogy azt is hiszem, ami nem fér bele a gondolkodásomba! Azért hiszem el, mert az Úr mondja. Elhiszem, mert az ige ezt vallja. Elhiszem, mert a Biblia így mondja. „Megáll az Istennek Igéje, És nem állhat senki ellene” – valljuk a lutheri énekben. Megáll az Istennek igéje, kőszálként megáll!

A hamisítók között voltak nagyon neves teológusok is. A múlt század egyik ilyen teológusa azt mondta, hogy jó lenne ez a Biblia, csak mitológiátlanítani kellene. Vagyis, elfogadható lenne ez a Biblia, csak a meséket, meg a sallangokat ki kellene belőle szedni! A gyerekeknek úgy szoktam elmondani, hogy nem azt valljuk, hogy a Bibliában benne van Isten igéje, hanem azt valljuk, hogy a Biblia maga Isten igéje. Úgy szoktam nekik elmagyarázni, hogy van a kalács, amiben mazsola is van. Tehát, ha azt mondom, hogy a Bibliában benne van Isten igéje, meg egy csomó minden más is benne van, amit nem is tudjuk, hogy került oda, akkor azt mondom, hogy a Biblia egy olyan kalács, amiben van mazsola. Ha meg azt vallom, hogy a Biblia maga Isten igéje, akkor azt mondom, hogy a Biblia egy olyan kalács, ami csak mazsolából áll. Nagy különbség van aközött, hogy van benne mazsola nyomokban, és még van liszt, vaj, tej, tojás, vagy pedig azt mondom, hogy a Biblia egy olyan kalács, amiben csak mazsola van! Amely Istentől ihletett, a teljes Írás.

Most nézzük meg, testvérek, hogy milyen az eredeti, mert nekünk azt kell lényegében tudnunk! Azt kell vizsgálnunk, hogy számunkra milyen az eredeti! Nehéz kiszűrni a hamisat, mert a hamis mindig nagyon hasonlít az eredetire. Múltkor valaki mondta: odamentem egy virághoz, mert nem tudtam, hogy ez most élő vagy mű. Már olyanokat tudnak csinálni, ami megszólalásig hasonlít az élőre, de mégsem az. Ahhoz, hogy a hamisat felismerjük, nagyon kell ismerni az eredetit. Ez nagy felelősségünk, hogy vajon mennyire ismerjük az eredetit! Milyen az eredeti, amely Isten szájából származik? Azt mondja Pál apostol: Istenből, Isten által szólunk.

Az eredeti igének, amely Isten szájából származik a legfőbb jellemzője az, amit előbb már említettem, hogy van ereje és van hatása. „Isten igéje élő és ható.” Honnan tudjuk? A Bibliából. Azt mondja igéjéről az Úr, hogy amit ő ad, nem tér vissza üresen, hanem elvégzi azt, amit gondolt felőle, mert van hatása. Vagy a Timóteushoz írt 2. levél igéje: „A teljes írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” Mindezt az ige által végzi el Isten. Teljes, hasznos, tehát van hatása.

Nézzük meg, hogyan szól erről Jakab apostol: „Az ő akarata szült minket az igazság igéje által.” Az élő ige alkalmas arra, hogy újjászüljön egy embert. Micsoda hatása van az igének! Alkalmas arra, hogy megragadjon általa Krisztus, és hogy halálból az életre hozzon, és sötétségből a világosságra. Péter apostol a levelében ugyanezt mondja: „Újonnan születtetek... Isten igéje által.” Vagy a Cselekedetek 11. fejezetében azt mondja az Úr Kornéliusznak: Péter „szólni fog hozzád olyan

VIGYÁZAT, HAMISÍTJÁK!

igéket, melyek által megtartatol”. Megtartásra képes lesz az ige? Ez jelenti az eredetiben az üdvösséget, az üdvözülést is: a megtartatás. Hát erre képes Isten igéje? Azért fontos ez nekünk, mert a hamisított igének nem lesz hatása, nem lesz ereje. Nem lesz képes arra, hogy újjászüljön! Nem lesz képes arra, hogy megtartson! Lehet, hogy ideig-óráig úgy látszik, mintha, csak hosszútávon nem igazolható.

Múltkor egy dokumentum műsorban megkérdeztek egy gyógyszerész professzort, hogy bizonyos szereknek van-e mellékhatása. A professzor mosolygott egy kicsit, és azt mondta: uram, hát hatása sincs, hogy lenne mellékhatása? Elgondolkodtam ezen, és belesodálkoztam abba, hogy Uram, olyan jó, hogy a te igédnek van hatása és mellékhatása is! És ezek a mellékhatások jók, mert Isten igéjének a legnagyobb hatása az, hogy újjászülj, a mellékhatása pedig az, ha az újjászületett életemen ez meg is látszik.

Erről beszél Timóteus is: „hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” Pál apostol a Korinthusi 1. levélben különösen, állandóan ezt mondja: bevettétek az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek. „... melyet be is vettetek, melyben állotok is, amely által üdvözültök is, ha hisztek.” Mit mond az apostol? „Testvérek! Hisztek, üdvözültök, de a mellékhatás is legyen ott! Ne veszekedjete! Ne civakodjatok! Éljetek békességben! Ne vigyétek a másikat bíróság elé! Ne paráználkodjatok! Éljetek tisztán a házasságban! Ezek az igének a mellékhatásai, amik megnyilvánulnak a családi életben, a közösségi életben, otthon, az utcán, akárhol vagytok! Akármit tesztek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek!” Az ige nagy hatása az, hogy újjászülj, a mellékhatása pedig az, hogy ez meg is látszik az életünkön.

Erről beszél az apostol: ti így lettetek hívőkké. A Thesszalónikabeliekhez írt levélben is ugyanerről beszél. János apostol is ezt mondja: hirdetjük nektek – tudniillik az igét –, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, ahogy nekünk közösségünk van az Atyával, az Istennel. Ilyen hatása van az Isten igéjének, hogy létrehozza a kapcsolatot köztem és a hatalmas, teremtő Isten között! Létrehoz egy kapcsolatot és bevon egy közösségbe.

A hamisított igének is van valami hatása, úgy megnyugszunk tőle! „Jaj de jó volt, tiszteletes úr, úgy megnyugodtam!” „Elég baj – szoktam mondani – ha meg tetszett nyugodni!” Engem mindig felráz az ige. Engem mindig megítél. Először elszomorít. „Megkeseríti a gyomrod”, mert Isten igéje kétélű, éles kard. A hamisítók nem élezi ezt a kardot, hanem csorbítják, elveszik az élet. Miért? Azért, mert azt mondják: ha úgy hirdetjük, ahogy kell, akkor meg fognak sértődni. Ha tudom azt, hogy Istentől szólunk, az Isten előtt, akkor nem azt mondom, hogy „kiprédikált a pap”, hanem, hogy Isten ismeri a gondolatomat, utamat, és rögtön odata-pint, ahol a baj van, mindig abban ítél meg.

Isten kézbe veszi az ő áldott igéjét, mert Isten igéje öl és elevenít. Aki meghamisítja, az csak eleveníteni akar, de Isten azt mondja, hogy megsebez, aztán majd bekötöz. Pofon üt, aztán megvigasztal. Könnyet csal a szemedbe, mert megtérésre szomorodsz meg, aztán majd letörli ezeket a könnyeket, és boldog leszel. Boldogan befogadjuk az Isten igéjét.

Hogy milyen hatása van Isten igéjének és mi Isten igéje? Lüthi, aki egy nagyon komoly svájci igehirdető volt, így beszélt arról, hogy Isten nemcsak az ő igéjét

adta nekünk, az élő igét, hanem őt is adta nekünk, aki Ige létére testté lett. Jánosnál ott van a hatalmas ige, hogy: ez az Ige, amely kezdetben Istennél volt, s Isten volt az Ige, ez az Ige testté lett és lakozott közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét. Ezt mondja erről Lüthi: „Isten Igéje, midőn Krisztuson át betört a földre, nem tudott meglenni másutt, mint végül a kereszten.” Ennyire idegen ettől a világtól az ige! Milyen csodálatos, hogy az az Isten, aki az ő igéjét hirdettette, legutoljára az ő szerelmes Fiát is elküldte, mint a testté lett Igét, hogy bennünket Istenhez vezéreljen!

A reformáció hónapjában, készülve erre az ünnepre, hadd hirdessem: legyen szívedben és szádban Istennek az igéje! Mi pedig ígérjük, hogy nem szeretnénk meghamisítani Isten igéjét! Múltkor hallottam, hogy valaki az Alkotmánybírósághoz fordult, hogy mi a véleménye ebben a kérdésben. Ott van az Alkotmány, olvassa el! Vagy amikor kiadnak egy NAV rendeletet, abban le van írva, hogy hogyan kell adózni. Tessék elolvasni! Erre mondja nekem valaki: tudod, állásfoglalást kértem tőlük. Milyen csodálatos! Ott van valami leírva, de állásfoglalást kell kérni, hogy hogyan értsük! Mi pedig ígérjük, hogy szeretnénk a Szentlélektől állásfoglalást kérni, hogy hogyan értsük, és hogyan magyarázzuk az Istennek élő igéjét!

Én mindig azt gondoltam, hogy amikor Pál apostol azt mondja, hogy félelemmel és rettegéssel jelent meg Korinthusban, hogy félt, mert olyan bűnös volt a város. Tele részeg matrózokkal, tengerészekkel, utcalányokkal. „Hogy’ fogok én közöttük megállni az evangéliummal?” És rájöttem arra ma, hogy Pál apostol nemcsak erre gondolt, vagy lehet, hogy elsősorban nem is erre gondolt, hogy félelemmel és rettegéssel jelent meg Korinthusban, hanem amit egy másik levélben kért, hogy imádkozzanak érte a testvérek, hogy ő úgy hirdesse az igét, ahogyan kell. Mivel Athénből ment, ahol tele volt a város filozófussal, sztoikusokkal, mindenféle tudóssal, és ott azt mondta: akkor ezeknek tudós nyelven kell, hogy beszéljek! Mivel ő úgy is tudott, ezért beszélt úgy. És amikor elment Korinthusba, akkor azért is jelent meg félelem és rettegés közt, mert neki azt nagy alázattal kellett elfogadni, hogy „nem akarok tudni közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, mégpedig, mint megfeszítettről; a hamisítatlan ígéről”. Ez is lehetett számára egy nagy harc, félelem és rettegés, hogy „úgy hirdessük, ahogyan kell”!

Ezért, testvéreim, mi is szent félelemmel jövünk és szeretnénk jönni mindig elétek, hogy vajon úgy hirdetjük-e, ahogyan kell? A ti feladatotok, hogy ezért imádkozzatok! Hogy úgy hirdettessék ma az Isten igéje, lehetőleg minél több helyen, ahogyan kell! Nem meghamisítva az evangélium titkát, nem elvéve az ige erejét és ezáltal hatását, következményét, hanem Istennek élő igéjét alázattal, az igéhez való hűséggel, és az ige Ura iránti szeretettel tudjuk mondani, mintegy Istenből szólva, Isten előtt!

És ha valaki azt gondolná, hogy ez ránk, gyülekezeti tagokra nem annyira vonatkozik, inkább a lelkészekre, a teológusokra, meg az ighirdetőkre, azoknak is hadd olvassak egy igét a Mózes 5. könyve 6. fejezetéből: „Halld meg, Izráel!” – kezdődik a 4. versben, itt a néphez beszél Mózes, és azt mondja: „Halld meg, Izráel: (...) Legyenek a szívedben ezek az igék, amelyeket ma parancsolok neked! Tanítgasd ezekre fiaidat, és szólj ezekről, akár a házában ülsz, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelasz! Kösd ezeket jelül a kezedre, és legyenek homlokkötőül a

VIGYÁZAT, HAMISÍTJÁK!

szemeid fölött! Írd föl ezeket házad ajtófélfáira és kapuidra!” Úgyhogy senki nem mentes az alól, hogy ő Isten igéjének befogadója, továbbadója legyen, és ő maga se hamisítsa meg Isten igéjét, hanem ragaszkodjon ahhoz teljes szívből!

Éppen a tegnapi napon, a Spurgeon áhítatos könyvben olvastuk a következő mondatokat: „Az Isten Lelke által ihletett könyvet életünk forrásának és mércéjének tekintjük, és iránta érzett tiszteletünket engedelmességünkkel bizonyítjuk. Isten Igéje nem rémületet, hanem gyermeki alázatot ébreszt bennünk. Nem a büntetéstől tartunk, hanem félve tiszteljük az Igét. Az Ige szent félelme az alázat nyugalomához vezet, amely sokkal többet ér számunkra, mint a vakmerő büszkeség. Vezérli életutunkat, visszatart, amikor lejtőre kerülünk, ösztönöz, amikor fölfelé tart utunk. A parancsolatok féltő tisztelete megőrizz a gonosztól, az igazságra vezérel minket, és nyugodt lelkiismeretet biztosít.”

Áldott legyen az Úr, aki nekünk adta az ő drága, élő és ható igéjét!

Ámen.

Imádkozzunk!

Hadd köszönjük meg neked, drága Urunk, mindenekelőtt és mindenekfölött azt, hogy az elmúlt évezredekben is hiábavaló volt az igehamisítás, mert egy idő után az igehamisítók lelepleződtek, megszégyenültek, és kénytelenek voltak visszavonulni. De te és a te igéd megmarad örökre, és téged úgy dicsérhetünk, hogy ugyanaz vagy, aki voltál, aki úgy szólsz ma is, ahogy régen beszéltél. Köszönjük neked, hogy nekünk is adtad az igét, és hadd köszönjük meg, hogy a reformációban felismerték sokan a hamisított igét! Leleplezték, és az eredetét vették kézbe. Hirdették és írták, magyarázták és kidolgozták azért, hogy még érthetőbb legyen a Szentlélek által az állásfoglalás, hogy mi a kijelentett igével a küldőnek, az alkotónak az akarata, és mi a kijelentése.

Ó, drága Urunk, mi is köszönjük, hogy az élő ige újjászült, megtart, bátorít, vigasztal, fedd, könnyeket töröl. Köszönjük, hogy olyan sokszor kapaszkodhatunk bele. Engedd, hogy mindig ebbe kapaszkodjunk, a te élő beszédedbe, és fontos legyen nekünk, hogy szólj, hogy beszélj, mert szól hangodból a jóság, és a te szavad ír s gyógyító erő! Köszönjük neked a Bibliánkat, hogy naponta kinyithatjuk, hogy az ige megelevenedik előttünk. Kérünk téged, Urunk, hogy fogadd a mi hálánkat, vedd füledbe a mi könyörgésünket, és kiáltásunk jusson hozzád, amikor ezért a nyomorult világért kiáltunk, amely ellened fellázadt, amely nélküled rendezkedett be, és bosszantásodra mindent véghezvitt, amit elgondolt! Köszönjük, hogy a te igédben mindent megtalálunk, ami életünkre és életvitelünkre nézve szükséges. Hadd legyen lábunk előtt mécses a te igéd, ösvényünk világossága, mert az igazi ige fénylik, ragyog a sötétben. Ezt kérjük tőled, Urunk, hallgass meg Krisztusért!

Ámen.

231,1 ének

1. Uram, a te igéd nekem A sötétben szövétnekem;
Mind igazak és ámenek, Amik szádból kijöttek,
Azért amit nem látok szemmel, Béveszem szavadra hitemmel.